

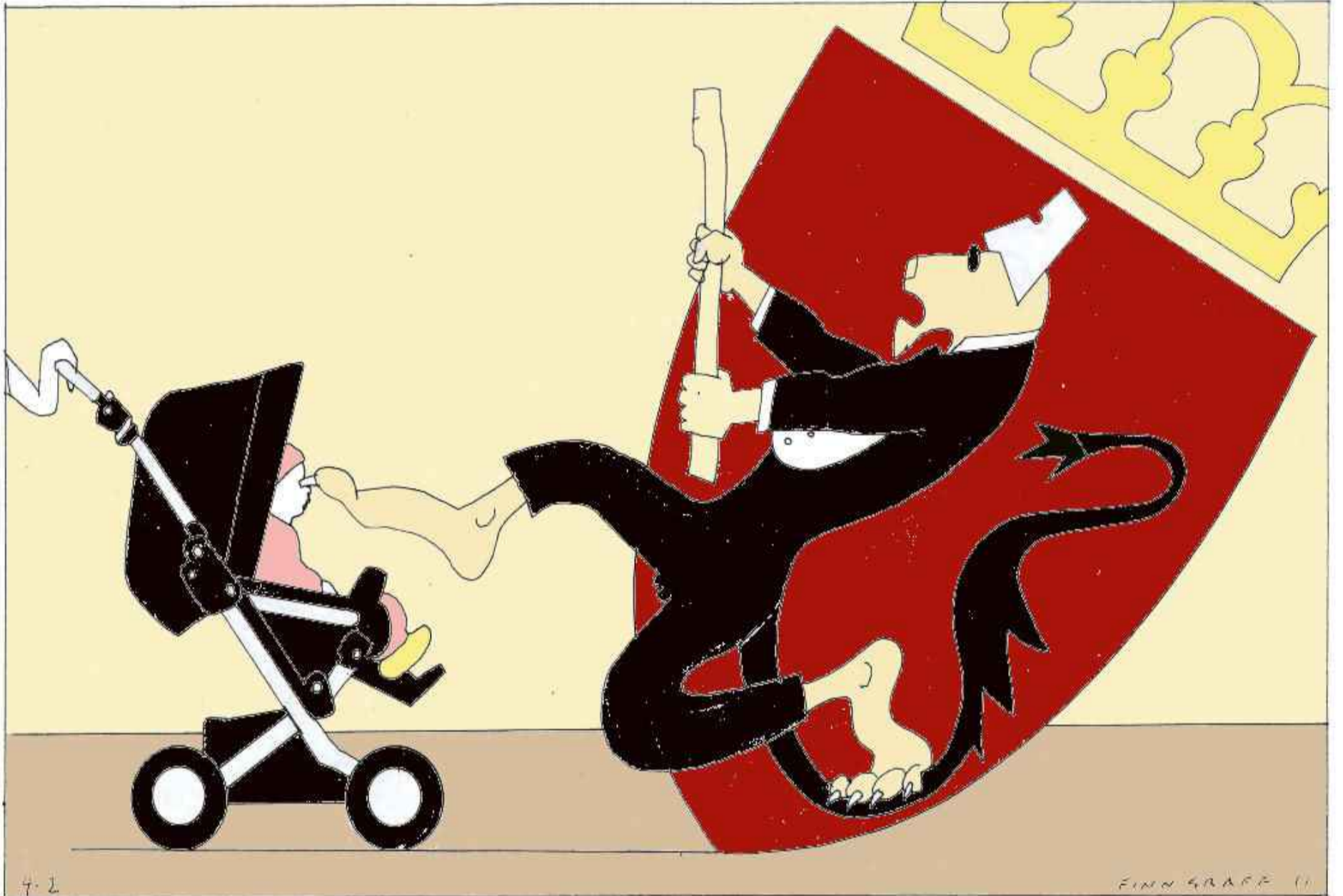
POLITISK REDAKTØR: Marie Simonsen msi@dagbladet.no
 NYHETSREDAKTØR: Alexandra Beverfjord alb@dagbladet.no
 KULTUR- OG MAGASINREDAKTØR: Jo Randen jra@dagbladet.no
 ADM. DIREKTØR: Terje Wibe tew@dagbladet.no

Jeg lærte mye av både Syse og Presthus, og likte dem godt som mennesketype selv om de var fra Oslo.

Magnus Stangeland, pensjonist, i boka «Gründer i grov sjø».

Kunnskapsdepartementet og Helsedepartementet har gått sammen i felles kampsak. De skal fjerne det statlige tilbudet til døvblindfødte, skriver **Andreas Wiese**.

Svik mot de svakeste

SIDE 3

Andreas Wiese
andreas.wiese@dagbladet.no

TORS DAG ETTERMIDDAG fikk foreldrene på Skådalen skole for døvblinde en telefon: Kunnskapsdepartementet skal legge ned den statlige skolen for døvblinde. Beslutningen er hurtigbehandlet. For å gardere seg mot omkamp er det innført inntakstopp. Det betyr at fire døvblinde barn som nå søker plass nektes et forsvarlig døvblindepedagogisk tilbud. Innen 2014 skal elevene på skolen etter planen inn på en skoleløsning i kommunal regi i Oslo. Man har ikke tatt seg tid til å framforhandle noen løsning. Likevel må skolen stenge opptaket nå, og er vedtatt nedlagt. Døvblinde barn i statsdrevet skole ro-

ter for mye til i direktoratets organisasjonskart.

Kunnskapsdepartementet skriver: «De statlige skoletilbudene har med andre ord svært få elever, og elevtallet går stadig ned. Foreldrene velger i liten grad et statlig skoletilbud på heltid». Når det gjelder døvblinde er dette feil og departementet vet at det er feil. De døvblinde er usynliggjort. Det er ikke vakkert.

Grunnen til at jeg vet dette, er at jeg er part i saken. Jeg har en døvblind datter på 12 år, Frida. Frida går på den statlige skolen byråkratene vil legge ned. Beslutningen truer eksistensen av kompetanse på pedagogikk for døvblinde. Ingen kan garantere at kompetansen flytter med over i en kommunal skole.

LA OSS TA MIN DATTER FRIDA som eksempel. For få år siden utviklet Frida tung selvskadeatferd. Som døvblind klarte hun ikke å kommunisere sine behov. I stedet smalt hun hodet med stor kraft inn i vegger, bord og skarpe kanter. 200 ganger eller oftere,

hver dag. Takket være en fabelaktig og kompetent innsats fra skole (og avlastningsbolig) er selvskadingen nå nede på et minimum. Etter ti år på døvblindeskolen har Frida lært noe om å kommunisere sine behov. Men hennes ferdigheter er sårbare.

Det er Frida. Men alle barna på døvblindeskolen er forskjellige. Det de har felles er at de trenger den faglige spesialkompetansen på døvblindhet skolen har opparbeidet etter 30 år. Dersom skolen legges ned, kan kompetansen raskt forsvinne. Fagmiljøet er ikke stort, kompetansen sitter i veggene. Framskritt for barna skjer langsomt, over mange år. Derfor har de døvblinde barna på Skådalen både førskoletilbud, grunnskoletilbud og videregående tilbud på samme sted. Endringer er ikke bare uheldige. De er farlige.

DEPARTEMENT og direktorat liker ikke at det finnes en statlig døvblindeskole. Kunnskapsdepartementet ønsker å overføre det ansvaret til Oslo kommune. De

mener Oslo kommune er den naturlige forvalter av slik kompetanse. De argumenterer mot skolens fortsatte eksistens med at den er «liten». Blir døvblindeskolemiljøet større om det flyttes ned til kommunenivå? Nettopp fordi de er få er man avhengig av et statlig organisert tyngdepunkt – et sted der kompetanse kan bevares og bygges. Det fødes kanskje et døvblindt barn i Norge i året.

Det bør være et håndterlig administrativt problem, selv for et direktorat. Men døvblinde passer ikke inn. Til orientering: Det gjør nok døvblinde aldri.

DEPARTEMENTET «legger opp til en dialog» med Oslo kommune om et tilbud til barna de vil kaste ut fra statlige skoler. De hadde bare ikke tid til å forhandle først. Her finnes ikke penger å spare. Disse barna er og blir dyre. Og hva skal man gjøre med elevene som kommer fra andre kommuner? Mens man forhandler skal nye døvblinde barn nektes å begynne på skolen.

Det blir liten hjelp å hente fra kompetansesentrene fra døvblinde. I en praktfull knipetangsmanøver har Helsedepartementet samtidig bestemt seg for å legge ned samtlige statlige kompetansesentre for døvblinde. Alt skal overføres til Konnerud ved Drammen, til en privat stiftelse uten eksisterende faglig kompetanse på døvblindfødte barn. Regjeringen vil ikke legge ut bestemor på anbud. Døvblindfødte, derimot. Statsadministrasjonen rydder: Skole, rådgivning, kompetansesentre – alt skal ut.

DET FINNES INGEN MÅTE jeg kan forklare departementenes handlinger for Frida. Jeg kan ikke forklare dem for andre heller. Barnas tilbud kan raseres fordi døvblinde ikke passer inn i byråkratiets ryddige bokser. For de rammede elevene finnes ingen situasjonsanalyse, ingen konsekvensanalyse, ingen brukerundersøkelse, intet framforhandlet nytt tilbud. Bare beslutningen: Ut. Så skal man nok finne en slags løsning, etter hvert.